

Ročník 1968

Sbírka zákonů

Československé socialistické republiky

Částka 20

Vydána dne 21. května 1968

Cena

OBSAH:

59. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Kulturní dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Francouzské republiky
60. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Veterinární úmluvě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Francouzské republiky
61. Vyhláška Ústřední rady odborů, kterou se mění směrnice ÚRO pro uzavírání, registraci a kontrolu kolektivních smluv, uveřejněné vyhláškou č. 3/1967 Sb.
62. Vyhláška ministerstev národní obrany, vnitra a zdravotnictví o poskytování léčebně preventivní péče v ozbrojených silách a Sboru národní bezpečnosti a o součinnosti orgánů státní zdravotní správy při poskytování této péče (léčebný řád)
- Oznámení o vydání obecných právních předpisů
-

59

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 10. dubna 1968

o Kulturní dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Francouzské republiky

Dne 26. října 1967 byla v Paříži podepsána Kulturní dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Francouzské republiky.

Podle svého článku 24 vstoupila Dohoda v platnost dnem 9. února 1968.

České znění Dohody se vyhláší současně.

Ministr:

Dr. Hájek v. r.

KULTURNÍ DOHODA

mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Francouzské republiky

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Francouzské republiky, vedeny přáním usnadnit a rozvíjet spolupráci a výměny v oblasti kultury, školství a osvěty, vědy, techniky a umění mezi Československou socialistickou republikou a a Francouzskou republikou,

přesvědčeny, že taková spolupráce přispěje k posílení jejich dobrých vztahů,

se rozhodly uzavřít kulturní dohodu a za tím účelem se dohodly takto:

Článek 1

Smluvní strany se zavazují, že budou rozvíjet spolupráci v oblasti kultury, školství a osvěty, vědy a techniky, umění, rozhlasového vysílání, televize, filmu, turistiky a sportu.

Článek 2

Smluvní strany se zavazují, že výuce jazyka a poznávání vzdělanosti druhé smluvní strany vyhradí náležité místo.

Článek 3

Každá smluvní strana usnadní studium jazyka a poznávání vzdělanosti druhé země, zejména

- a) zřízením kateder na vysokých školách,
- b) zvaním profesorů druhé země k přednáškovým cyklům na vysokých školách,
- c) přijímáním lektorů a asistentů druhé země na školská a jiná vyučovací zařízení,
- d) vysíláním profesorů na stáže, které pro zvýšení jejich kvalifikace pořádá druhá země,
- e) účastí učitelů a studentů na prázdninových kursech jazyka a literatury organizovaných druhou zemí,
- f) pravidelnými zásilkami knih a publikací katedrám jazyků, literatury, vědy a techniky druhé země.

Článek 4

Každá smluvní strana bude podporovat činnost kulturních zařízení, jejichž posláním je rozvíjet znalosti kultury a vzdělanosti druhé země. Poskytnou jim pomoc a podporu potřebnou k jejich činnosti.

Článek 5

Smluvní strany budou podporovat a usnadňovat navázání pravidelných styků mezi kulturními, vědeckými a vysokoškolskými institucemi obou zemí. V případě potřeby se budou navzájem konzultovat.

Článek 6

Smluvní strany budou zkoumat možnosti, jak zajistit vykonaným studiím, složeným zkouškám a dosaženým diplomům na území jedné ze smluvních stran částečnou nebo plnou platnost také na území druhé smluvní strany. Uzavřou o tom zvláštní ujednání.

Článek 7

Smluvní strany se vynasnaží zajistit objektivní informace o druhé zemi ve svých učebních osnovách a učebnicích.

Článek 8

Smluvní strany si budou vyměňovat učební osnovy, pedagogické publikace a veškerou užitečnou dokumentaci o universitních a školských programech.

Článek 9

Každá ze smluvních stran udělí stipendia státním příslušníkům druhé země způsobem určeným v časových programech výměny.

Článek 10

Smluvní strany budou

- a) podporovat výměnu vědců, profesorů, vědeckých pracovníků, učitelů, odborníků a zásadně všech kulturních, vědeckých a uměleckých pracovníků vybraných ke studiím nebo stážím v rámci zvyšování kvalifikace a přednáškám z jejich oborů v druhé zemi nebo k uskutečnění společných studií,
- b) podporovat účast těchto osob na kongresech, konferencích nebo kulturních festivalech pořádaných na svém území,
- c) umožňovat těmto osobám v duchu vzájemnosti a podle svých zákonů a předpisů přístup do kulturních a vědeckých institucí, knihoven, archivů a muzeí.

Článek 11

Smluvní strany budou podporovat rozvíjení výměn programů a materiálů mezi rozhlasovými a televizními organizacemi obou zemí, aby tak přispěly k vzájemnému poznání v oblasti kultury, jazyka a civilizace svých zemí.

Článek 12

Smluvní strany budou podporovat

- a) vzájemné obchodní rozšiřování filmů. Napomáhají společné produkci uměleckých a dokumentárních filmů, jakož i výměně informací a dokumentace,
- b) spolupráci svých filmoték a experimentálních kin a všeobecně rozvoj výměn uměleckých, dokumentárních a vědeckých filmů a diapositivů na neobchodním základě. Prostřednictvím svých kulturních služeb usnadní předvádění a půjčování filmů a diapositivů tohoto druhu institucím a organizacím, které o ně projeví zájem.

Článek 13

Každá ze smluvních stran bude podporovat výměnu uměleckých souborů a umělců, jakož i uvádění dramatických a jiných děl druhé země, a to na obchodním i neobchodním základě.

Článek 14

Smluvní strany budou vzájemně podporovat pořádání uměleckých, kulturních a vědeckých výstav, jakož i výstav knih.

Článek 15

Smluvní strany

- a) budou podporovat zejména na obchodním základě dovoz knih, periodik a ostatních publikací druhé země, týkajících se výuky, vědy, techniky, literatury a umění. Zkoumají možnosti, jež by mohly usnadnit prodej kulturních děl veřejnosti, a vyměňují si veškeré užitečné informace o otázkách rozšiřování knih,
- b) v rámci možností budou napomáhat výměně kulturních děl, vědecké a technické literatury, jakož i dokumentace mezi knihovnami a odbornými institucemi obou zemí. Doplňují své úsilí v této oblasti deponáty nebo dary,
- c) budou podporovat překládání a vydávání nejvýznamnějších děl druhé země v oblasti vědy, techniky, literatury a umění. Budou podporovat rozvoj styků mezi vydavateli obou zemí, zejména za účelem koedicí. Budou usnadňovat rovněž uveřejňování článků vědců a kulturních pracovníků druhé země v odborných časopisech.

Článek 16

Smluvní strany budou podporovat uvádění hudebních děl, gramofonových desek a magnetofonových záznamů druhé země, jakož i výměnu informací o hudebním životě.

Článek 17

Smluvní strany budou podporovat vzájemné turistické styky prostřednictvím oprávněných organizací obou zemí.

Článek 18

Smluvní strany budou podporovat vzájemné výměny mládeže a studentů prostřednictvím oprávněných organizací obou zemí.

Článek 19

Smluvní strany budou podporovat rozvoj výměn v oblasti sportu a tělesné výchovy.

Článek 20

Smluvní strany co nejvíce usnadní vyřešení administrativních a finančních otázek vyplývajících z provádění této dohody. Finanční podmínky výměn se upřesňují v časových programech.

Článek 21

Vytváří se Československo-francouzská kulturní komise, která bude zajišťovat způsob provádění této dohody a sledovat její plnění.

Za vládu

Československé socialistické republiky:

V. David v. r.

Tato komise nahrazuje komisi, která byla vytvořena Protokolem o kulturních, vědeckých a technických výměnách mezi Československou socialistickou republikou a Francouzskou republikou z 26. září 1964. Bude zasedat střídavě v Československu a ve Francii, vypracovávat periodické programy výměn a určovat jejich finanční podmínky. Komise může vytvořit kulturní podkomise.

Československo-francouzská kulturní komise bude koordinovat svůj pracovní plán a svou činnost s pracovními plány a činností Stálého výboru vytvořeného na základě Dohody mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Francouzské republiky o vědecké a technické spolupráci, podepsané v Praze dne 29. června 1965.

Článek 22

Smluvní strany se budou diplomatickou cestou informovat o zvláštních ujednáních uzavřených v oblastech zahrnutých v této dohodě.

Článek 23

Smluvní strany budou podporovat spolupráci mezi svými Národními komisemi pro spolupráci s UNESCO.

Článek 24

Každá smluvní strana sdělí druhé straně schválení Dohody podle svých příslušných ústavních předpisů. Tato dohoda vstoupí v platnost dnem, kdy došlo k poslednímu z těchto sdělení.

Článek 25

Tato dohoda je uzavřena na dobu pěti let a bude se mlčky prodlužovat vždy na období dalších pěti let. Každá ze smluvních stran jí může vypovědět ve lhůtě šesti měsíců před uplynutím každého období pěti let.

Článek 26

Dnem, kdy vstoupí v platnost tato Dohoda, pozbývají platnosti. Deklarace o vědeckých, literárních a školských vztazích mezi Československem a Francií ze dne 30. dubna 1924 a Dodatkový protokol ze dne 8. prosince 1945.

Dáno v Paříži dne 26. října 1967 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a francouzském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Na důkaz toho zmocněnci smluvních stran tuto dohodu podepsali.

Za vládu

Francouzské republiky:

Gouve de Murville v. r.

60

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 10. dubna 1968

o Veterinární úmluvě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Francouzské republiky

Dne 30. května 1967 byla v Paříži podepsána Veterinární úmluva mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Francouzské republiky.

Úmluva vstoupila v platnost podle svého článku 9 dnem 10. listopadu 1967.

České znění Úmluvy se vyhláší současně. Do textu příloh k Úmluvě je možno nahlédnout v archivu ministerstva zahraničních věcí.

Ministr:

Dr. Hájek v. r.

VETERINÁRNÍ ÚMLUVA

mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Francouzské republiky

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Francouzské republiky, vedeny přáním prohloubit spolupráci na úseku veterinárním s cílem omezit nebezpečí, které pro lidské zdraví a pro chov zvířat znamenají nemoci zvířat, a usnadnit výměnu zvířat a výrobků živočišného původu, se dohodly na těchto ustanoveních:

Článek 1

Veterinární podmínky pro dovoz živých zvířat a výrobků živočišného původu z území jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany jsou stanoveny ve Společných pravidlech o provádění tohoto článku, připojených k této Úmluvě.

Článek 2

Veterinární orgány obou států si budou nejméně měsíčně vyměňovat veterinární výkazy o výskytu nákazy zvířat.

Veterinární orgány si budou rovněž sdělovat informace, které by je mohly zajímat.

Veterinární orgány obou států mohou sjednat na určité časové období plány spolupráce k zajištění společných konkrétních opatření v rámci této Úmluvy.

Podrobnější ustanovení jsou uvedena ve Společných pravidlech o provádění tohoto článku, připojených k této Úmluvě.

Článek 3

Smluvní strany usnadní:

1. spolupráci mezi ústavy veterinárních zařízení obou států,

2. výměnu veterinárních odborníků za účelem získávání informací o zdravotním stavu zvířat a všech užitečných informací o činnosti veterinárních služeb, jakož i poznatků veterinární vědy a techniky.

Článek 4

Veterinární orgány obou států budou v přímém styku v otázkách týkajících se provádění této Úmluvy a v otázkách studia případných změn Společných pravidel týkajících se jejího provádění.

Změny nebo doplnění Společných pravidel, dohodnuté podle předchozího odstavce, vstoupí v platnost dnem výměny nót mezi smluvními stranami.

Článek 5

Náklady spojené s prováděním článku 3 této Úmluvy budou hrazeny smluvní stranou, která ve svém zájmu vyšle odborníky nebo která požádá o vyslání odborníků druhé smluvní strany.

Článek 6

Sporné otázky, které by mohly vzniknout při provádění této Úmluvy, bude řešit smíšená komise.

Každá ze smluvních stran bude do smíšené komise jmenovat po třech členech, z nichž dva musí být veterinární lékaři ústředního veterinárního orgánu.

Komise se sejde do dvou měsíců po svolání jednou ze smluvních stran na území této smluvní strany. Její zasedání bude střídavě řídit člen každé z delegací. První zasedání bude řídit člen delegace té smluvní strany, na jejímž území se bude zasedání konat.

Otázky, v nichž smíšená komise nedosáhne dohody, budou řešeny diplomatickou cestou.

Za vládu

Československé socialistické
republiky:

V. Pithart v. r.

Článek 7

Tato Úmluva se bude vztahovat na státní území Československé socialistické republiky a na metropolitní území Francouzské republiky.

Článek 8

Tato Úmluva nahradí Veterinární úmluvu mezi Československem a Francií ze dne 3. října 1930, která se ruší.

Článek 9

Každá ze smluvních stran oznámí písemně druhé smluvní straně splnění náležitostí stanovených ústavními předpisy pro vstup této Úmluvy v platnost. Úmluva vstoupí v platnost dnem, jímž je datováno poslední z těchto písemných oznámení.

Tato Úmluva zůstane v platnosti, dokud ji jedna ze smluvních stran písemně nevypoví se šesti-měsíční výpovědní lhůtou.

Na důkaz toho zmocněnci smluvních stran, řádně zmocnění svými vládami, tuto Úmluvu podepsali.

Sepsáno v Paříži dne 30. května 1967 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a francouzském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu

Francouzské republiky:

G. de Chambrun v. r.

61

VYHLÁŠKA

Ústřední rady odborů

ze dne 16. 4. 1968,

kterou se mění směrnice ÚRO pro uzavírání, registraci a kontrolu kolektivních smluv, uveřejněné vyhláškou č. 3/1967 Sb.

Ústřední rada odborů stanoví podle § 21 zákona o práci č. 65/1965 Sb.:

Čl. I.

Článek 5 směrnic pro uzavírání, registraci a kontrolu kolektivních smluv uveřejněných vyhláškou č. 3/1967 Sb. se mění a zní:

„Článek 5

K zabezpečení souladu obsahu oborových kolektivních smluv s celospolečenskými zájmy a s platnými předpisy, zejména v oblastech odmě-

ňování a pracovních právních vztahů, provádí se jejich registrace.

Registraci podléhají také změny a doplňky oborových kolektivních smluv, týkající se pracovních a mzdových otázek.

Oborové kolektivní smlouvy se registrují u ústředních hospodářských orgánů a ústředních výborů odborových svazů.“

Čl. II.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Předseda:

Poláček v. r.

62

VYHLÁŠKA

ministerstev národní obrany, vnitra a zdravotnictví

ze dne 20. dubna 1968

**o poskytování léčebně preventivní péče v ozbrojených silách a Sboru národní bezpečnosti
a o součinnosti orgánů státní zdravotní správy při poskytování této péče (léčebný řád)**

Ministerstva národní obrany, vnitra a zdravotnictví stanoví v dohodě s ministerstvem financí podle § 9 a 31 zákona č. 32/1957 Sb., o nemocenské péči v ozbrojených silách a § 80 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu:

Oddíl I

**Poskytování léčebně preventivní péče
v ozbrojených silách**

§ 1

[1] Ambulantní a ústavní péče v rozsahu a za podmínek stanovených touto vyhláškou se poskytuje ve zdravotnických zařízeních ozbrojených sil vojákům a žákům vojenských škol [§ 2 odst. 1 písm. a) a c) zákona č. 32/1957 Sb.]. Pokud se dále mluví o vojácích, rozumějí se tím též žáci vojenských škol.

[2] Příslušníkům Sboru národní bezpečnosti (dále jen „příslušníci SNB“) je ambulantní a ústavní péče poskytována ve zdravotnických zařízeních ozbrojených sil v rozsahu uvedeném v ustanoveních § 27 a 28. Ostatním účastníkům nemocenské péče v ozbrojených silách a rodinným příslušníkům všech účastníků se poskytuje léčebně preventivní péče především ve zdravotnických zařízeních státní zdravotní správy podle předpisů ministerstva zdravotnictví o poskytování léčebně preventivní péče.*]

[3] Pokud to dovolí plnění povinností podle odstavce 1, mohou zdravotnická zařízení ozbrojených sil se souhlasem nadřízených orgánů zdravotnické služby poskytovat ambulantní a ústavní péči také:

- a) vojenským důchodcům,
- b) rodinným příslušníkům účastníků nemocenské péče v ozbrojených silách,
- c) občanským pracovníkům vojenské správy a ministerstva vnitra,
- d) účastníkům národního boje za osvobození a jejich rodinným příslušníkům,

e) osobám, jimž byla způsobena újma na zdraví v souvislosti s činností ozbrojených sil nebo Sboru národní bezpečnosti, popřípadě při činnosti ve prospěch těchto sborů,

f) příslušníkům ozbrojených sil cizích států přiděleným služebně na území Československé socialistické republiky a jejich rodinným příslušníkům, je-li obdobná péče poskytována československým občanům v příslušném státě nebo byl-li převzat závazek poskytovat nemocenskou péči těmto osobám,

g) dalším osobám na základě dohody s ministerstvem zdravotnictví o výběrovém příjmu osob nepodléhajících nemocenské péči v ozbrojených silách.

[4] V ostatních případech lze poskytnout ambulantní a ústavní péči ve zdravotnických zařízeních ozbrojených sil jen výjimečně.

[5] Ministerstvo národní obrany a ministerstvo vnitra stanoví v rámci své působnosti, které orgány a zařízení zdravotnické služby ozbrojených sil jsou příslušné podle ustanovení tohoto léčebného řádu.

**Léčebně preventivní péče v útvech
ozbrojených sil**

§ 2

[1] Základní léčebně preventivní péči poskytuje příslušníkům útvaru ozbrojených sil lékař ustanovený do funkce lékaře útvaru nebo pověřený touto péčí příslušným orgánem zdravotnické služby. Tento lékař také uznává dočasnou neschopnost vojáků k službě pro nemoc, zranění nebo jiný úraz. Pro krátkodobé ošetřování nebo pozorování vojáků, u nichž povaha nemoci nevyžaduje ústavní péči, se zřizují lůžkové ošetřovny útvarů nebo posádek. Zřizování a provoz lůžkových ošetřoven upravují příslušné orgány zdravotnické služby.

*) vyhláška č. 42/1966 Sb., o poskytování léčebně preventivní péče,

[2] Poskytování další odborné péče příslušníkům útvarů ozbrojených sil organizují a řídí příslušné orgány zdravotnické služby ozbrojených sil.

[3] Ambulantní péči příslušníkům malých útvarů (jednotek do 200 osob poskytuje na požádání velitele útvaru nejbližší ústav národního zdraví ve svém zařízení; při uznávání dočasné neschopnosti vojáků k službě pro nemoc, zranění nebo jiný úraz postupuje podle předpisů ministerstva národní obrany. Náklady s tím spojené, včetně nákladů na léky, léčebné a ortopedické pomůcky a jiné zdravotnické potřeby, jdou na účet ústavu národního zdraví.

[4] Odborné ambulantní služby poskytuje příslušníkům útvarů příslušné zdravotnické zařízení ozbrojených sil. Tyto služby poskytne též ústav národního zdraví na vyžádání vojenského lékaře a po předchozí dohodě o způsobu a době poskytování těchto služeb, je-li jeho zařízení blíže než příslušné zdravotnické zařízení ozbrojených sil, schopné tyto služby poskytovat. Náklady spojené s vyšetřením a ošetřením jdou na účet ústavu národního zdraví.

[5] Požadavek na dlouhodobé poskytování služeb podle odstavců 3 a 4 projedná útvar s odborem zdravotnictví okresního národního výboru, aby poskytování služeb mohlo být orgány státní zdravotní správy řádně zabezpečeno; přitom projedná též postup při uznávání dočasné neschopnosti k službě (odstavec 3).

§ 3

[1] U útvarů ozbrojených sil s počtem do 500 občanských pracovníků, které mají vlastní ošetrovnu s přidělenými vojenskými lékaři, poskytují tito lékaři ambulantní péči občanským pracovníkům vlastního útvaru v rozsahu a za podmínek jako závodní lékaři. Ambulantní péči poskytují také občanským pracovníkům útvarů přidělených do základní léčebně preventivní péče za předpokladu, že celkový počet zabezpečovaných občanských pracovníků nepřesáhne 500 osob. Ambulantní péče občanským pracovníkům útvaru se poskytuje podle předpisů státní zdravotní správy; léčiva a zdravotnické potřeby se přitom předepisují na účet příslušného ústavu národního zdraví. Vojenská lékařská rozhodují v těchto případech též o pracovní schopnosti občanských pracovníků; tuto jejich činnost kontrolují též orgány státní zdravotní správy.

[2] Nemůže-li vojenský lékař dočasně ze služebních důvodů poskytovat ambulantní péči občanským pracovníkům podle odstavce 1, poskytne ji příslušný ústav národního zdraví stejně jako v případech, kdy o občanské pracovníky vojenský lékař nepečuje.

[3] Pokud to dovolí plnění povinností podle § 1 odst. 1, mohou příslušné nadřazené orgány zdravotnické služby povolit poskytování ambulantní péče i v případech většího počtu občanských pracovníků než je uvedeno v odstavci 1.

[4] Odborné ambulantní služby, péči o chrup a ústavní péči poskytuje občanským pracovníkům příslušný ústav národního zdraví.

§ 4

Není-li v místě posádky zdravotnické zařízení státní zdravotní správy nebo je-li vyhledání lékařské pomoci v zařízení státní zdravotní správy spojeno s obtížemi, může lékař útvaru ozbrojených sil po schválení příslušného orgánu zdravotnické služby ozbrojených sil a v dohodě s orgány státní zdravotní správy poskytovat ambulantní péči též rodinným příslušníkům vojáků z povolání, bydlícím v místě posádky, a to obdobně za podmínek uvedených v § 3.

§ 5

Součinnost dalších zdravotnických zařízení státní zdravotní správy

[1] Pokud k řádnému plnění úkolů léčebně preventivní péče v některých zdravotnických zařízeních ozbrojených sil je třeba odborných služeb, které nejsou zabezpečeny vlastními prostředky ozbrojených sil (např. patologicko-anatomická a soudně lékařská služba, vyšetření na úseku hygienické služby, vyšetření odborníky úzké specialnosti apod.), poskytuje tyto služby bezplatně nejbližší odborné příslušné zařízení státní zdravotní správy na vyžádání náčelníka zdravotnického zařízení ozbrojených sil.

[2] Ustanovení § 2 odst. 5 platí obdobně.

§ 6

Vyžádání pomoci

[1] Nemocný voják, který potřebuje lékařskou pomoc, vyžádá si ji stanoveným způsobem u lékaře, ustanoveného do funkce lékaře útvaru nebo pověřeného poskytováním základní léčebně preventivní péče příslušníkům útvaru, pokud není v dalších odstavcích stanoveno jinak.

[2] Při pobytu v jiné posádce je nemocný voják povinen vyžádat si potřebnou lékařskou pomoc u posádkového lékaře. Při pobytu v místě, kde není vojenský lékař dosažitelný, poskytuje vojákům nutnou lékařskou péči obvodní lékař.

[3] Nemůže-li se nemocný voják vzhledem k svému zdravotnímu stavu dostavit do příslušného zdravotnického zařízení podle odstavce 1 nebo 2, vyžádá si návštěvu lékaře v bytě. Termín dalšího ošetření nebo návštěvy v bytě určuje ošetřující lékař.

[4] Ve větších posádkách se organizuje z řad vojenských lékařů posádková lékařská služba první pomoci, která zajišťuje v nezbytném rozsahu lékařskou pomoc vojákům v případech ohrožení života, náhlého onemocnění nebo zhoršení zdravotního stavu, vzniklého po služební době a ve dnech pracov-

ního klidu. V posádkách nebo místech, kde není tato služba organizována, obrací se nemocný voják na lékařskou službu první pomoci státní zdravotní správy. Tyto služby nejsou určeny pro běžné vyšetřovací nebo léčebné výkony, které si může voják vyžádat ve služební době u příslušného lékaře.

(5) Lékaři poskytující lékařskou pomoc podle odstavců 2 až 4 uznávají dočasnou neschopnost vojáků k službě, lze-li neschopnost uznat již na základě zjištění zdravotního stavu bez bližší znalosti pracovní anamnézy. Přitom neschopnost k službě uznávají jen na nezbytně nutnou dobu (lékaři z lékařské služby první pomoci zpravidla jen na dobu 3 dnů), po kterou voják není schopen bez cizí pomoci dostavit se k příslušnému lékaři (§ 2 odst. 1 a 3). Poté odesílají vojáky k příslušnému lékaři s krátkou lékařskou zprávou.

(6) Záchranná služba, pokud je ve velkých městech zřízena, zajišťuje potřebnou lékařskou pomoc i pro vojáky.

(7) Není-li možno včas dosáhnout příslušného lékaře nebo lékařské služby první pomoci či záchranné služby, lze vyžádat první pomoc od kteréhokoliv dosažitelného zdravotnického zařízení nebo pracovníka.

(8) Neschopnost k službě u některých skupin vojáků uznává též lékař, který je má v dispenzární péči. Neschopnost vojákyně ke službě z důvodů těhotenství a mateřství uznává lékař, který poskytuje vojákyni předporodní péči.

§ 7

Ústavní péče

Ústavní péče zahrnuje nemocniční péči a péči v odborných léčebných ústavech.

Nemocniční péče

§ 8

(1) Nemocniční péče se poskytuje, jestliže stav nemocného ji vyžaduje a ambulantně nelze poskytnout potřebnou péči nebo provést nutná vyšetření.

(2) Nemocniční péče se poskytuje vojákům zpravidla v příslušné vojenské nemocnici. V případech, kdy by převoz do vojenské nemocnice ohrozil zdravotní stav nebo oddálil včasné poskytnutí odborné péče, poskytuje se ústavní péče v nejbližší nemocnici státní zdravotní správy. Zdravotnická zařízení státní zdravotní správy jsou podle § 34 zákona č. 32/1957 Sb. povinna oznámit do tří dnů písemně příslušnému útvaru přijetí vojáka v činné službě nebo příslušníka SNB do ústavního ošetřování, i jeho propuštění.

(3) Veškeré náklady spojené s poskytnutím ústavní péče nemocným jdou na účet toho zařízení, ve kterém byla ústavní péče poskytnuta.

§ 9

(1) Do vojenské nemocnice jsou přijímáni zpravidla na doporučení ošetřujícího lékaře především nemocní vojáci a příslušníci SNB z jejího spádového území. Spádová území vojenských nemocnic stanoví ministerstvo národní obrany.

(2) Vyžaduje-li zdravotní stav nemocného vojáka, popř. příslušníka SNB ústavní péči, kterou nelze zajistit v příslušné vojenské nemocnici ani v blízkém zařízení státní zdravotní správy podle § 2 a 5, poskytne ji bez ohledu na příslušnost po předchozí domluvě Ústřední vojenská nemocnice.

(3) Vojenská nemocnice nesmí odepřít přijetí nemocného i bez lékařského doporučení v případě, kdy odložením nástupu by byl ohrožen život nemocného nebo by bylo vážně ohroženo jeho zdraví.

(4) Po přijetí do nemocnice je nemocný povinen podrobit se potřebným hygienickým a protiepidemickým opatřením. Během ústavní péče je nemocný povinen dodržovat ústavní řád, který upravuje též styk s rodinou, návštěvy nemocných a informování příbuzných o zdravotním stavu nemocných.

(5) Nemocný se propouští z ústavní péče po provedení potřebných vyšetření a ošetření nebo po uzdravení, popř. po takovém zlepšení zdravotního stavu, kdy další léčení lze provést ambulantně nebo v jiných zdravotnických zařízeních. Nejde-li o povinné léčení, může být nemocný předčasně propuštěn z ústavní péče na revers. Nemocný, který soustavně porušuje ústavní řád a svým chováním ohrožuje kázeň v nemocnici, může být z ústavní péče propuštěn tehdy, nebude-li tím vážně ohrožen jeho zdravotní stav.

Péče v odborných léčebných ústavech

§ 10

(1) Ústavní péče při tuberkulóze se poskytuje účastníkům nemocenské péče v ozbrojených silách a jejich rodinným příslušníkům starším 15 let zpravidla ve vojenské léčebně tuberkulózy a respiračních nemocí, pokud je to vzhledem k indikačnímu zaměření léčebny vhodné. V ostatních případech poskytují tuto péči při tuberkulóze odborné léčebné ústavy státní zdravotní správy.

(2) Výběr do vojenské léčebny tuberkulózy a respiračních nemocí se provádí na základě návrhů lékařů příslušných odborných oddělení zdravotnických zařízení podle indikací stanovených ministerstvem národní obrany.

(3) Je-li dostatek míst, může se ústavní péče ve vojenské léčebně tuberkulózy a respiračních nemocí poskytovat také osobám uvedeným v § 1 odst. 3 písm. c) až g). Výběr navržených nemocných provádí a nemocné do ústavní péče povolává náčelník vojenské léčebny tuberkulózy a respiračních nemocí.

(4) Ostatní péče v odborných léčebných ústavech (např. v psychiatrických léčebnách, rehabilitačních ústavech apod.) se poskytuje účastníkům nemocenské péče v ozbrojených silách a jejich rodinným příslušníkům v zařízeních státní zdravotní správy.

(5) Péče v odborných léčebných ústavech zahrnuje také preventivní rehabilitaci vojáků, která se poskytuje některým skupinám vojáků z povolání v zařízeních ozbrojených sil podle zvláštních předpisů.

§ 11

(1) Lázeňská péče se poskytuje osobám uvedeným v § 1 odst. 1 a 2 a odst. 3 písm. a) až f) zpravidla v odborných lázeňských ústavech a ozdravovnách ministerstva národní obrany a vnitra, popř. také v zařízeních státní zdravotní správy na základě výběrového řízení, pokud jejich zdravotní stav to vyžaduje a indikační zaměření a rozsah lázeňských zařízení a ozdravoven umožňuje umístění nemocného.

(2) O způsobu výběru na lázeňskou péči, podmínkách jejího poskytování, úhradě cestovních nákladů a o vlivu lázeňské péče na dovolenou platí zvláštní předpisy.

§ 12

Péče o děti

(1) Péče o děti se poskytuje dětem účastníků nemocenské péče v ozbrojených silách v zařízeních státní zdravotní správy.

(2) Dětem vojáků z povolání a příslušníků SNB a dětem osob uvedených v § 1 odst. 3 písm. a) a c) až f) do ukončení povinné školní docházky se může poskytnout odborná ústavní péče v ozdravovnách ministerstva národní obrany podle jejich indikačního zaměření a za podmínek stanovených ministerstvem národní obrany ve zvláštních předpisech.

§ 13

Péče o ženy

Péče o ženy se poskytuje účastnicím nemocenské péče v ozbrojených silách zpravidla v zařízeních státní zdravotní správy.

§ 14

Péče o chrup

(1) Vojákům se poskytuje péče o chrup zpravidla ve zdravotnických zařízeních ozbrojených sil. Výjimečně může příslušný orgán zdravotnické služby povolit poskytování péče o chrup v těchto zařízeních také osobám uvedeným v § 2 odst. 3.

(2) V oboru péče o chrup se v zařízeních státní zdravotní správy poskytují vojákům léčebné výkony, je-li příslušné zařízení ozbrojených sil vzdáleno více než 15 km, a protetické úkony, je-li příslušné zařízení ozbrojených sil, schopné tyto úkony provádět, vzdáleno více než 30 km.

(3) Ustanovení § 2 odst. 3 platí obdobně.

§ 15

Posudková činnost

(1) Nedílnou součástí léčebně preventivní péče je lékařská posudková činnost, kterou vykonávají v rozsahu své pracovní náplně všichni ošetřující lékaři a příslušné lékařské komise.

(2) Posuzování schopnosti k výkonu vojenské služby a pro potřebu sociálního zabezpečení je upraveno zvláštními předpisy.

(3) Při posuzování schopnosti k práci se postupuje podle předpisů státní zdravotní správy.

Poskytování léků, léčebných a ortopedických pomůcek a jiných zdravotnických potřeb

§ 16

Při ambulantní péči ve zdravotnických zařízeních ozbrojených sil se poskytují potřebné léky, léčebné a ortopedické pomůcky a jiné zdravotnické potřeby

a) na účet nemocenské péče v ozbrojených silách vojákům a osobám uvedeným v § 1 odst. 3 písm. f),

b) na účet příslušného ústavu národního zdraví ostatním osobám uvedeným v § 1 odst. 2 a 3. Při předepisování léků na účet ústavu národního zdraví se vojenský lékař řídí směrnicemi ministerstva zdravotnictví; tuto činnost vojenských lékařů kontrolují též orgány státní zdravotní správy.

§ 17

(1) Při ambulantní péči ve zdravotnických zařízeních ozbrojených sil se poskytují potřebné léky ze zásob zdravotnického zařízení nebo na lékařský předpis. Lékař je povinen řídit se při předepisování léků na účet nemocenské péče v ozbrojených silách směrnicemi ministerstva národní obrany.

(2) Lékařský předpis na účet nemocenské péče v ozbrojených silách pozbývá platnosti, neurčí-li lékař jinak, za jeden týden a jde-li o antibiotika za tři dny po vystavení předpisu, pokud ministerstvo národní obrany nestanoví pro určité druhy léků jinak. Lékařský předpis na účet nemocenské péče v ozbrojených silách vystavený při posádkové lékařské službě první pomoci platí nejdéle následující den.

(3) Poskytování léčebných a ortopedických pomůcek a jiných zdravotnických potřeb je stanoveno zvláštními předpisy ministerstva národní obrany.

(4) Léky, léčebné a ortopedické pomůcky a jiné zdravotnické potřeby předepsané na účet nemocenské péče v ozbrojených silách mohou vojenské útvary odebírat v lékárnách a jiných zdravotnických zařízeních státní zdravotní správy.

§ 18

Doprava nemocných

[¹] Vyžaduje-li podle potvrzení ošetřujícího lékaře zdravotní stav vojáka převoz zdravotnickým autem do zdravotnického zařízení nebo z tohoto zařízení zpět do bydliště nebo posádky, obstará převoz bezplatně příslušný útvar ozbrojených sil (posádková správa) nebo výjimečně zdravotnické zařízení ozbrojených sil, v němž byl nemocný voják léčen.

[²] Zdravotnické zařízení ozbrojených sil obstará převoz vojáků, kteří v něm byli léčeni, při jejich přemístění do jiného zdravotnického zařízení.

[³] Je-li třeba převézt do nemocnice na příkaz lékaře za účelem izolace vojáka stíženého přenosnou nemocí nebo podezřelého z takové nemoci, obstará dopravu příslušná hygienická stanice státní zdravotní správy zvláštním vozem pro infekční převozy na základě potvrzení ošetřujícího lékaře.

[⁴] Vyžaduje-li stav nemocného vojáka okamžitou přepravu do vzdáleného zařízení a byl-li by při jiném způsobu dopravy ohrožen jeho život, lze vyžádat služební cestou převoz vojenským letadlem (vrtulníkem).

[⁵] Nutnou dopravu občanských osob zdravotnickým dopravním prostředkem do vojenského zdravotnického zařízení a zpět zajišťuje státní zdravotní správa, pokud ošetření nebo pobyt ve vojenském zdravotnickém zařízení se děje s vědomím nebo na doporučení příslušného ústavu národního zdraví.

[⁶] Převoz podle odstavců 1, 2 a 4 se poskytuje i průvodci, je-li ho podle potvrzení ošetřujícího lékaře třeba.

§ 19

Náhrada cestovních nákladů

[¹] Vojákům a občanským pracovníkům poskytuje náhradu cestovních nákladů spojených s nutnou cestou do zdravotnického zařízení a zpět útvar ozbrojených sil, jehož jsou příslušníky (jiným osobám útvar, který je odesílá nebo povolává), a to v rozsahu a za podmínek stanovených služebními předpisy.

[²] Je-li ověřena nutnost průvodce příslušnými orgány vojenské zdravotnické služby, poskytne se náhrada cestovních nákladů i průvodci.

§ 20

Léčení v cizině

[¹] Pokud vojákům vyslaným do zahraničí a jejich rodinným příslušníkům není při pobytu v cizině poskytována léčebně preventivní péče bezplatně na základě mezistátních úmluv, popř. podle zásady vzájemnosti a není-li zajištěna jiným způsobem, obdrží tyto osoby náhradu prokázaných nákladů nutného a přiměřeného léčení v cizině. Vo-

jákům, kteří se přechodně zdržují v cizině ze soukromých důvodů a v tuzemsku mají nárok na bezplatnou péči, může být poskytnuta náhrada nutného a přiměřeného léčení v cizině, a to zpravidla do výše nákladů, jichž by si vyžádalo léčení v tuzemsku.

[²] Nárok na náhradu nákladů nelze uplatnit po uplynutí 6 měsíců po skončení ošetřování; pokračuje-li ošetřování i po skončení kalendářního roku, je nutno nárok na úhradu nákladů vzniklých v uplynulém roce uplatnit nejpozději do 30. června roku následujícího. V odůvodněných případech lze přiznat náhradu i po uplynutí této lhůty.

[³] Ve zcela výjimečných, mimořádně odůvodněných případech, může ministerstvo národní obrany nebo vnitra vyslat nemocného vojáka v činné službě nebo příslušníka SNB na léčení do ciziny na účet státu.

[⁴] Sjedná-li si nemocný léčení v cizině soukromě nebo bylo-li povoleno na jeho vlastní účet, nehradí stát náklady s tím spojené, ani na ně nepřispívá.

§ 21

Potvrzování některých podmínek pro dávky nemocenské péče

[¹] Dočasnou neschopnost ke službě pro nemoc, zranění nebo jiný úraz potvrzuje příslušný lékař ozbrojených sil vojákům na základě lékařské prohlídky.

[²] Je-li lékařská pomoc poskytnuta vojákovi lékařem státní zdravotní správy, vydá mu tento lékař potvrzení o neschopnosti k službě na tiskopisu používaném státní zdravotní správou pro potvrzování pracovní neschopnosti, přičemž místo zaměstnavatele uvede jen označení „vojenská správa“.

[³] Obvodní lékař státní zdravotní správy příslušný podle bydliště potvrzuje a ukončuje neschopnost k práci také u osob propuštěných z vojenské činné služby, které uplatňují nároky na nemocenskou podle zákona o nemocenské péči v ozbrojených silách, tj. osob, které jsou při propuštění z vojenské služby neschopny práce nebo se staly neschopnými práce v ochranné lhůtě a nemají nárok na peněžité dávky v nemoci podle jiných předpisů a ani jim nebyl přiznán důchod.

[⁴] Lékařské potvrzení o těhotenství s uvedením pravděpodobného dne porodu vystaví vojáky-ním lékař, který je má v předporodní péči.

§ 22

Součinnost nemocných

[¹] Osoby, kterým se poskytuje léčebně preventivní péče ve zdravotnických zařízeních ozbrojených sil, jsou povinny spolupůsobit k udržení, obnovení a upevnění svého zdraví, k účinnému léčení a k odpovědnému posouzení své schopnosti k vý-

konu vojenské služby (k práci). Zejména je každý povinen

- a) vyhledávat lékařskou pomoc ve zdravotnických zařízeních k tomu určených, dostavovat se pravidelně ve stanovenou dobu na vyšetření nebo ošetření a k pravidelným prohlídkám a umožnit zdravotnickým pracovníkům potřebné návštěvy v bytě,
- b) sdělovat požadované údaje týkající se jeho zdravotního stavu a podmínek a okolností týkajících se jeho nemoci,
- c) používat individuálně uložených nebo obecně stanovených prostředků a pomůcek k ochraně zdraví,
- d) řídit se lékařskými pokyny a posudky, zejména dodržovat předepsanou životosprávu a vystříhat se všeho, co by mohlo nepříznivě působit na léčení nebo ztěžovat obnovení schopnosti k výkonu vojenské služby (k práci),
- e) dodržovat předpisy o hlášení skutečností rozhodných pro poskytování dávek nemocenské péče.

U osob, které nejsou způsobilé k právním úkonům odpovídá za dodržování těchto povinností ten, kdo je povinen o ně pečovat.

[2] Povinnosti uvedené v předchozím odstavci dodržují i vojáci, jimž se poskytuje léčebně preventivní péče ve zdravotnických zařízeních státní zdravotní správy.

[3] Další povinnosti v zájmu obrany proti vzniku a šíření přenosných nemocí stanoví zvláštní předpisy.

[4] Zneužívá-li nemocný voják nebo příslušník SNB zdravotnických služeb, nebo jinak hrubě porušuje své povinnosti, stanovené touto vyhláškou, vyrozumí o tom zdravotnické zařízení velitelství jeho útvaru, aby mohlo učinit opatření k nápravě. Jde-li o občanskou osobu, vyrozumí zdravotnické zařízení ozbrojených sil závodní výbor ROH, popř. orgány družstva nebo místního (městského) národního výboru za stejným účelem. Tím není dotčena možnost požadovat náhradu škody nebo navrhnout postih provinilých osob podle příslušných zákonů.

§ 23

Poučení a souhlas nemocného, ústavní péče bez souhlasu nemocného

[1] Zdravotnické zařízení ozbrojených sil postupuje v otázkách poučení a souhlasu nemocného podle § 23 zákona č. 20/1966 Sb.

[2] Při převzetí nemocného do ústavní péče bez jeho souhlasu, postupují zdravotnická zařízení

ozbrojených sil podle § 24 zákona č. 20/1966 Sb. s tou odchylkou, že působnost nadřízeného národního výboru přísluší nadřízenému orgánu zdravotnické služby ozbrojených sil a působnost národního výboru místa bydliště nemocného vojáka nebo příslušníka SNB veliteli jeho útvaru. Oznámení veliteli útvaru musí být podáno neodkladně.

[3] Při převzetí nemocných vojáků a příslušníků SNB do ústavní péče bez jejich souhlasu ve zdravotnických zařízeních státní zdravotní správy postupují tato zařízení rovněž podle § 24 zákona č. 20/1966 Sb. s tou odchylkou, že působnost národního výboru místa bydliště nemocného vojáka nebo příslušníka SNB přísluší veliteli jeho útvaru.

Příplatky a úhrady

§ 24

[1] Při poskytování léčebně preventivní péče se výjimečně podle dalších ustanovení této vyhlášky platí příplatky za některé protetické práce v péči o chrup.

[2] Podle zvláštních předpisů se platí příplatky, popř. úhrady za umělé přerušování těhotenství,* za lázeňskou péči** a za ošetřování v zachytné protialkoholní stanici.***)

[3] Pokud ve zdravotnických zařízeních ozbrojených sil budou poskytovány zdravotnické služby, které nejsou nezbytné a za které může být požadována úhrada, upraví výši a způsob placení těchto úhrad ministerstvo národní obrany obdobně podle předpisů ministerstva zdravotnictví;+) přitom může být u vojáků v základní službě od požadování úhrady v odůvodněných případech upuštěno.

[4] Cizím státním příslušníkům, s výjimkou osob uvedených v § 1 odst. 3 písm. f), je ambulantní a ústavní péče poskytována za úhradu podle zvláštních směrnic.

§ 25

[1] V péči o chrup se platí příplatky za korrunky, můstky, fixační dlahy a jiné pevné zubní protézy a za jejich opravy.++) Příplatky se neplatí, jde-li o pevné zubní protézy, které jsou

- a) poskytovány nezletilým nebo ženám v době těhotenství a v době do 6 měsíců po porodu,
- b) nutné k zachování pracovní výkonnosti,
- c) poskytovány náhradou za zuby ztracené úrazem při výkonu služby nebo v přímé souvislosti s ním, nemocí z povolání nebo jinými škodlivými vlivy pracovního prostředí,
- d) poskytovány náhradou za přední zuby osobám mladším 30 roků.

*! viz nař. č. 126/62 Sb. ve znění vl. nař. č. 95/1964 Sb.

**! zák. opatř. PNS č. 113/1964 Sb. a Sb. MNO č. 39/1964

***! § 12 zák. č. 120/1962 Sb. a Sb. MNO č. 11/1964 a č. 15/1966

+! § 11 odst. 3 zák. č. 20/1966 Sb.

++) směrnice č. 5/1963 Věst. min. zdrav. ve znění směrnic č. 12/1964 Věst. min. zdrav. a služ. předpis MNO ev, zn. SM-zdrav-4 z r. 1962.

(2) Snímací zubní protézy v běžném provedení i v náročnějším provedení, pokud takové provedení je nutné z lékařského hlediska, se poskytují bez příplatků. Příplatky se rovněž nepatří za opravy snímacích zubních protéz nebo jejich nové zhotovení, jestliže nemocný prokáže, že k poškození, zničení nebo ke ztrátě protézy došlo bez jeho zavinění, anebo jestliže protéza se stala nezpůsobilou k dalšímu používání pro anatomické změny nebo jinou změnu zdravotního stavu nemocného.

(3) Nemocný je povinen dodat nebo uhradit potřebné drahé kovy a náklady spojené s afinací, zlacením nebo jiným pokovením s výjimkou případů, kdy potřeba protetické práce u vojáka v činné službě vznikla jako následek úrazu v přímé souvislosti s výkonem služby.

§ 26

(1) Příplatek je povinen zaplatit ten, komu byla péče poskytnuta, popřípadě osoby, které mají vůči němu vyživovací povinnost.

(2) Příplatek vybere zdravotnické zařízení zpravidla přímo. Před poskytnutím péče může zdravotnické zařízení žádat složení přiměřené zálohy. Nezaplátí-li povinná osoba příplatek ani na písemnou výzvu, vydá náčelník zdravotnického zařízení, které péči poskytlo, platební výměr, jímž se stanoví její povinnost k zaplacení příplatku v určené výši do 15 dnů, uvede důvod této povinnosti a dá poučení o možnosti opravného prostředku. Nezaplátí-li příplatek ani po písemné výzvě voják, popřípadě příslušník SNB, u něhož není důvodu k prominutí příplatku podle odstavce 3, zašle zdravotnické zařízení platební výměr k vymáhání útvaru, jehož je ošetřovaný příslušníkem.

(3) Pokud se v řízení před vydáním platebního výměru nebo později zjistí, že povinná osoba nemůže nést příplatek bez ohrožení vlastní výživy nebo výživy osob, vůči nimž má vyživovací povinnost, vydá náčelník zdravotnického zařízení platební výměr proti další povinné osobě (osobám) a jestliže by z téhož důvodu nemohla nést příplatek žádná z povinných osob, rozhodne o převzetí příplatku na účet státu. U vojáků a příslušníků SNB rozhodne v těchto případech náčelník zdravotnického zařízení na základě doporučení příslušného velitele útvaru.

(4) Uzná-li povinná osoba písemně svůj závazek nebo je-li rozhodnutí vykonatelné, může náčelník zdravotnického zařízení povolit přiměřené splátky.

(5) Vykonatelný platební výměr o příplatku a výkazy nedoplateků sestavené na základě vykonatelných platebních výměrů se vymáhají výkonem rozhodnutí v řízení správním; přitom mají pořadí pohledávek státu na daních a poplatcích.

(6) Ustanovení předchozích odstavců o příplatku platí obdobně o úhradě a o náhradě za ošetřování v protialkoholní záchytné stanici.

Oddíl II

Poskytování péče ve Sboru národní bezpečnosti

§ 27

(1) Léčebně preventivní péče se poskytuje příslušníkům SNB ve zdravotnických zařízeních tohoto sboru. Jestliže to rozmístění nebo rozsah těchto zdravotnických zařízení neumožňuje, poskytuje se léčebně preventivní péče v zařízeních ozbrojených sil nebo v zařízeních státní zdravotní správy, přičemž volba zdravotnického zařízení se řídí tím, co je z hlediska dostupnosti péče nebo z hlediska potřeb bezpečnostní služby výhodnější.

(2) V zařízeních SNB lze poskytnout léčebně preventivní péči rovněž ostatním osobám uvedeným v § 1, popřípadě i jiným občanům.

§ 28

Ustanovení oddílu I platí přiměřeně pro zdravotnická zařízení a příslušníky SNB s těmito odchylkami

- a) ambulantní péče je poskytována příslušníkům SNB v zařízeních tohoto sboru nebo ve zdravotnických zařízeních státní zdravotní správy,
- b) odborná ambulantní a nemocniční péče se poskytuje příslušníkům SNB především v zařízeních tohoto sboru. Kde tato zařízení nejsou dostupná, poskytují se ve smyslu § 27 odst. 1 buď v zařízeních ozbrojených sil nebo v zařízeních státní zdravotní správy,
- c) lázeňská péče se poskytuje příslušníkům SNB v zařízeních tohoto sboru nebo podle zvláštních dohod v zařízeních ozbrojených sil a v zařízeních státní zdravotní správy,
- d) léky, léčebné a ortopedické pomůcky a jiné zdravotnické potřeby se poskytují příslušníkům SNB v ambulantní péči na účet příslušného ústavu národního zdraví,
- e) nutnou dopravu příslušníků SNB zdravotnickým dopravním prostředkem do zdravotnického zařízení, popř. nazpět obstarává bezplatně příslušný ústav národního zdraví, není-li možno provést dopravu prostředkem sboru a potvrdí-li nutnost dopravy lékař tohoto ústavu národního zdraví. Při převozu příslušníka SNB stíženého přenosnou nemocí nebo podezřelého z takové nemoci se postupuje podle § 18 odst. 3,
- f) dočasná neschopnost ke službě pro nemoc, zranění nebo jiný úraz se potvrzuje na tiskopisu státní zdravotní správy.

Oddíl III

§ 29

Rozhodování při výkonu zdravotnických služeb

(1) Zdravotnická zařízení a orgány zdravotnické služby ozbrojených sil a Sboru národní bezpečnosti jsou oprávněny v rámci své působnosti

rozhodovat o právech a povinnostech vojáků, příslušníků SNB a jiných občanů, které vznikají v souvislosti s poskytováním zdravotnických služeb podle této vyhlášky.

[2] Má-li občan za to, že rozhodnutí nebo opatření učiněná v souvislosti s poskytováním zdravotnických služeb zdravotnickými zařízeními ozbrojených sil (Sboru národní bezpečnosti), včetně rozhodnutí nebo opatření učiněného v posudkové činnosti, je nesprávné, může podat návrh na přezkoumání náčelníkovi tohoto zařízení. Návrh na přezkoumání může podat i příslušný orgán Revolučního odborového hnutí, výrobního družstva nebo jednotného zemědělského družstva.

[3] Návrh na přezkoumání podle odstavce 2 může občan podat do 15 dnů, ve věcech neschopnosti ke službě pro nemoc (dočasné pracovní neschopnosti) do tří dnů ode dne, kdy mu bylo rozhodnutí nebo opatření sděleno nebo doručeno.

[4] Nevyhoví-li náčelník zdravotnického zařízení ozbrojených sil (Sboru národní bezpečnosti) návrhu, předloží jej se svým stanoviskem jako odvolání k rozhodnutí odvolacímu orgánu, kterým je orgán odborně nadřízený náčelníkovi zdravotnického zařízení ozbrojených sil (Sboru národní bezpečnosti) uvedeného v odstavci 2.

[5] Jde-li o rozhodování při výkonu zdravotnických služeb poskytovaných zdravotnickými zařízeními státní zdravotní správy vojákům a příslušníkům SNB, postupuje se podle § 77 zákona č. 20/1966 Sb. s tím, že návrh na přezkoumání může podat též velitelství příslušného útvaru ozbrojených sil a SNB.

[6] Pro posouzení případů, v nichž vznikly pochybnosti, zda byl při výkonu zdravotnických slu-

žeb ve zdravotnických zařízeních ozbrojených sil (Sboru národní bezpečnosti) dodržen správný postup, popřípadě, zda bylo ublíženo na zdraví, zřizují příslušné orgány zdravotnické služby ozbrojených sil (Sboru národní bezpečnosti) k projednání jednotlivých sporných případů znalecké komise.

[7] O náhradě škody, vzniklé při poskytování zdravotnických služeb zdravotnickými zařízeními ozbrojených sil a Sboru národní bezpečnosti platí ustanovení občanského zákoníku; i když povinnost k náhradě škody nevznikla, může být v mimořádných případech hodných zvláštního zřetele poskytnut poškozenému příspěvek.

§ 30

[1] Zdravotnická zařízení ozbrojených sil a Sboru národní bezpečnosti jsou povinna na požádání seznámit osoby, vyžadující poskytnutí léčebně preventivní péče, s obsahem této vyhlášky a umožnit jim podle potřeby do ní nahlížet.

[2] Pracovníci zdravotnických zařízení a orgánů zdravotnické služby ozbrojených sil a Sboru národní bezpečnosti jsou povinni v jednotlivých případech poučit osoby, které se cítí zkráceny ve svých právech na poskytování léčebně preventivní péče, o tom, jak mohou postupovat při jejich uplatňování.

§ 31

Zrušuje se vyhláška ministerstev národní obrany a vnitra č. 103/1959 Ú. l., kterou se vydává léčebný řád ozbrojených sil a bezpečnostních sborů.

§ 32

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. června 1968.

Ministr národní obrany:
Generálporučík Ing. **Dzúr** v. r.

Ministr vnitra:
Pavel v. r.

Ministr zdravotnictví:
RNDr. PhMr. **Vlček** v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ**Ministerstvo dopravy**

vydalo v dohodě s ministerstvem zdravotnictví a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků dopravy a spojů podle ustanovení § 150 odst. 2 a § 167 odst. 2 zákoníku práce, výnos, kterým se vydávají **seznamy prací a pracovišť zakázaných ženám, těhotným ženám a matkám do konce devátého měsíce po porodu a mladistvým pracovníkům.**

Výnos nabývá účinnosti dnem 15. května 1968 a bude uveřejněn ve Věstníku ministerstva dopravy č. 8/1968.

Do výnosu lze nahlédnout v ministerstvu dopravy (odbor koordinace).

Ministerstvo dopravy

vydalo podle § 20 a 27 odst. 2 vyhlášky Státní komise pro finance, ceny a mzdy č. 96/1967 Sb., o náhradách cestovních, stěhovacích a jiných výdajů, v dohodě s Odborovým svazem pracovníků dopravy a spojů a po projednání s ministerstvem financí **výnos** ze dne 29. března 1968 čj. 12 429/68-21 **o zvláštních paušálních náhradách cestovních výdajů pro některé pracovníky dopravy, u nichž častá změna místa výkonu práce vyplývá ze zvláštní povahy povolání.** Úprava se vztahuje na pracovníky všech oborů dopravy, kteří ve výnosu jsou blíže uvedeni.

Výnos byl uveřejněn ve Věstníku ministerstva dopravy č. 7/68, do něhož lze nahlédnout v ministerstvu dopravy (v odboru koordinace) a u odborů dopravy krajských národních výborů.

Výnos nabyl účinnosti dnem 29. března 1968.

Ministerstvo dopravy

vydalo podle § 30 odst. 2 vyhlášky Státní komise pro finance, ceny a mzdy č. 101/1966 Sb., o odměňování práce v nové soustavě plánovitého řízení národního hospodářství, a na základě zásad schválených vládou **výnos** čj. 7644/68-21 ze dne 29. března 1968, **o poskytování vyrovnávacího příplatku pracovníkům některých dopravních povolání při ztrátě smyslové způsobilosti.** Tento příplatek bude náležet pracovníkům určitých povolání nebo funkcí (řidiči autobusů, tramvají, trolejbusů, pracovníci lokomotivních a vlakových čet aj.), kteří pozbyli předepsanou smyslovou způsobilost a byli z toho důvodu převedeni organizací na jinou práci.

Výnos byl uveřejněn ve Věstníku ministerstva dopravy č. 7/68, do něhož lze nahlédnout v ministerstvu dopravy (v odboru koordinace) a u odborů dopravy krajských národních výborů.

Výnos nabyl účinnosti dnem 29. března 1968.

Ministerstvo zdravotnictví

vydalo podle § 70 odst. 1 písm. c) zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, a § 72 vyhlášky č. 42/1966 Sb., o poskytování léčebně preventivní péče, **směrnice** ze dne 14. 3. 1968 čj. L0-223-15. 11. 1967 **o hospodaření s léky a zdravotnickými potřebami.**

Směrnice blíže upravují předpisování a výdej léků, léčebných a ortopedických pomůcek a jiných zdravotnických potřeb, odběr léků a zdravotnických potřeb pro zdravotnická zařízení, třídění a fakturaci receptů a poukazů a sledování a usměrňování nákladů na léky a zdravotnické potřeby.

Směrnice nabývají účinnosti dnem 1. června 1968 a zrušují směrnice č. 55/1961 Věstníku Mzd o hospodaření s léky a zdravotnickými potřebami ve znění směrnic č. 21/1963, č. 20/1965 a č. 36/1965 Věstníku Mzd a směrnice č. 51/1958 Věstníku Mzd o přípravě léků v lékárnách ze surovin dodaných zdravotnickými zařízeními.

Směrnice jsou otištěny v částce 7—8/1968 Věstníku ministerstva zdravotnictví pod č. 13 a je možno do nich nahlédnout u krajských a okresních výborů a ústavů národního zdraví.

Ministerstvo zdravotnictví

vydalo dne 13. března 1968 čj. PM 612 — 29. 2. 1968 **platový řád pro učitele Institutu pro další vzdělávání lékařů a farmaceutů v Praze a v Bratislavě.**

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. března 1968.

Do výnosu je možno nahlédnout u Institutu pro další vzdělávání lékařů a farmaceutů v Praze a v Bratislavě.

Ministerstvo zemědělství a výživy a ministerstvo lesního a vodního hospodářství v dohodě s ministerstvem zdravotnictví a ostatními zúčastněnými ministerstvy, s ústředním výborem Odborového svazu pracovníků zemědělství, lesního a vodního hospodářství a se souhlasem Ústřední rady odborů

vydaly podle § 23 odst. 2 a § 272 Zákoníku práce **Pravidla o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci se stroji a zařízeními používanými v zemědělství a lesním hospodářství.**

Pravidla obsahují jednak všeobecné zásady bezpečnosti při práci, které se vztahují na všechny stroje a zařízení používané v zemědělství, lesním hospodářství a ve státním rybářství, jednak zvláštní pravidla bezpečnosti pro jednotlivé druhy strojů a zařízení používaných v zemědělství, lesním hospodářství a ve státním rybářství.

Pravidla jsou uveřejněna ve Věstníku MZVŽ částka 40/1967 poř. č. 62 a lze do nich nahlédnout u ministerstva zemědělství a výživy a u okresních zemědělských sdružení (výrobních zemědělských správ).

Pravidla nabývají účinnosti dnem 1. ledna 1968 a zrušují vyhlášku č. 230/1959 Ú. l., o bezpečnosti při práci u strojů používaných v zemědělství a lesním hospodářství a resortní předpisy uvedené v Pravidlech.

Ministerstvo zemědělství a výživy

vydalo podle § 40 odst. 4 vl. nař. č. 66/1965 Sb., kterým se provádí zákoník práce a na základě zásad stanovených vládou **výnos, kterým se vydávají směrnice pro poskytování ochranných pracovních stejnokrojů a pro vybavování společenských zařízení.**

Směrnice obsahují způsob a podmínky poskytování osobních ochranných pracovních prostředků, jakož i seznam profesí a vybavení pracovníků, kterým ochranné oděvy, obuv a pomůcky poskytují. Směrnice se vztahují na všechny organizace v působnosti ministerstva zemědělství a výživy včetně JZD. Výnos je uveřejněn ve Věstníku MZVŽ částka 3/1968 poř. č. 8 a lze do něho nahlédnout u ministerstva zemědělství a výživy a u okresních zemědělských sdružení (výrobních zemědělských správ).

Nabývá účinnosti dnem 1. února 1968 a zrušují se jimi resortní předpisy býv. ministerstev zemědělství, lesního a vodního hospodářství, potravinářského průmyslu a býv. Ústřední správy nákupu zemědělských výrobků uvedených ve výnosu.